

„⁵Bízzál az ÚRban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj! ⁶Minden utadon gondoldj rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet.”

(Péld 3,5-6)

A Hódmezővásárhely - Ótemplomi Református Egyházközség Igehirdetője
A Szőnyi Benjámin Református Általános Iskola ballagási istentisztelete
2023. június 17. szombat -Ótemplom

1. Fél 10-től orgonaszó
2. Csend 9:50-től 10-ig
3. **Bevonulás** a zászlóval 10-kor (orgonaszó - gyülekezet áll)
4. **Köszöntés** (gyülekezet áll): „³Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával Krisztusban. ⁴Mert őbenne kiválasztott minket magának már a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte szeretetben.” (Ef 1,3-4) Ámen.
5. **Kezdőének** (gyülekezet áll): Istentiszteletünk kezdetén fennállva énekeljük a **135.** zsoltár **1.** versét. A 135. zsoltár 1. verse így kezdődik: „*Áldjátok az Úr nevét...*”
6. **Főének** (gyülekezet ül): Helyünket elfoglalva dicsérjük tovább a mi Urunkat, és énekeljük a **89.** zsoltárt **1.** versét. A 89. zsoltár 1. verse így kezdődik: „*Az Úrnak irgalmát, örökké éneklek...*”
7. **Fohász** (gyülekezet áll): Fennállva fohászkodjunk: Ballagási istentiszteletünk megáldása és megszentelése jöjjön Istentől, aki teremtett, fenntart és bölcsen igazgat mindeneket. Övé a hatalom és a dicsőség most és örökkön örökké. Ámen.

8. Textus (gyülekezet áll): Hallgassuk meg Isten Igéjét, amelynek alapján az Ő Szentlelkének segítségül hívásával szólni kívánok közöttetek, és amely írva található a **Péld** könyvében a **3. fejezet, 5-6. verseiben** a következőképpen:

LENINGRÁDI KÓDEX

בְּטַח אֶל־יְהוָה בְּ כָל־לֵב/ וְ אֶל־בְּיַד נְיָן/ אֶל־תַּשְׁעוּן
בְּ כָל־דְּרָכַי/ וְ אֶל־הַיָּד/ וְ אֶל־הַיָּד/ וְ אֶל־הַיָּד

SEPTUAGINTA:

„⁵ἴσθι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐπὶ θεῷ, ἐπὶ δὲ σῆ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου
⁶ἐν πάσαις ὁδοῖς σου, γνώριζε αὐτήν, ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδοὺς σου [ὁ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόπη.]

VULGATA:

„⁵habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo et ne innitaris prudentiae tuae
⁶in omnibus viis tuis cogita illum et ipse diriget gressus tuos”

KÁROLI:

„⁵Bizodalmasd legyen az Úrban teljes elmédből, a magad értelmére pedig ne támaszkodjál! ⁶Minden te utaidban megismered őt; akkor ő igazgatja a te utaidat.”

REVIDEÁLT KÁROLI:

„⁵Bizodalmasd legyen az Úrban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál. ⁶Minden te útaidban megismered őt; akkor ő igazgatja a te útaidat.”

MAGYAR BIBLIATÁRSULAT ÚJFORDÍTÁSÚ BIBLIÁJA (2014)

„⁵**Bízzál az ÚRban teljes szívből, és ne a magad észére támaszkodj!** ⁶**Minden utadon gondolkodj rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet.**”

9. Igehirdetés (gyülekezet ül):

Kedves Búcsúzó, Ballagó Diákjaink! Tisztelt Szülők, Hozzá tartozók! Kedves Pedagógus Társak! Ünneplő Gyülekezet!

Nyolcesztendei munka végére értünk mindannyian. Most azért gyűltünk egybe, hogy a mögöttünk hagyott majdnem egy évtizedet Istennek megköszönjük, és Neki hálát adjunk. Ezen felül Őt kérjük, hogy azok, akik most általános iskolai tanulmányaikat befejezik áldással induljanak el az úton és áldásban részesüljenek, míg végig mennek rajta.

Kedves Diákok! Nem én választottam a mai napra Isten ígését, hanem a Ti ballagási meghívótokon található ez a nagyon szép és mély mondanivalójú igéje a Példabeszédek könyvének 3. fejezetéből választott 5. és 6. vers.

Tudom, egyre kevésbé szeretitek, amikor egy idősebb int Benneteket, de arra kérlek, hogy még most az egyszer figyeljete az öregebb szavára. Az „öreg” nem is én vagyok, hanem az, aki ma mindannyiunkat inteni akar, akár két és félezer év távlatából is. Az ige módszere tehát az, hogy egy idős szólítja meg, kimondottan a fiatalokat, és a saját életbölcességét és tapasztalatát sűríti egybe ebbe a nagyon szép biztatásban: **„⁵Bízzál az ÚRban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj! ⁶Minden utadon gondoldj rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet.”**

Sosem felejttem el szüleim biztatását és bátorítását, amikor az általános iskolát befejezve, a messzi Debrecenbe mentem gimnáziumba: „Kisfiam, az eszedet el ne hagyd!” Fontos szülői bátorítás ez, és nem mond ellene annak, amit most hallottunk, amikor ezt olvastam: „ne a magad eszére támaszkodj.” A **„ne a magad eszére támaszkodj”** **intelem** az nem azt jelenti, hogy „elmehet az ember esze.” Azaz nem kell figyelnie mindarra, amit megtanult, és mindarra, amit a környezetében tapasztal. Sőt én inkább azt veszem észre, hogy az eszünkre mindig, sőt mostanában egyre inkább, szükség van. Mert igaz a szólásmondás, hogy az ember esze elmehet, azaz el hagyhatja az embert a gondolkodása és az értelme. Ellenben az öreg, aki itt

megszólal, egészen biztosan azt kívánja nekünk, hogy az értelemünk megmaradjon. Az imént azt olvastam, hogy „**5Bízzál az ÚRban teljes szívből...**” A korábbi magyar fordításokban ez áll: „**5Bizodalmaid legyen az Úrban teljes elmédből...**” Az ószövetségi gondolkodás szerint ugyanis a szív nemcsak az érzelemnek a központja, hanem a gondolkodásnak is. Ma úgy gondoljuk, hogy agyunk az értelemé és szívünk pedig az érzelemé, pedig a kettő összefügg és egymásra hat, és bizony mindkettőre nagy-nagy szükség van.

Szóval az első igazi üzenet így szól: ne menjen el az eszetek! – az maradjon meg. Sőt, amit eddig itt a Szönyiben megtanultatok, az maradjon meg alapnak. Különösen az, amit eddigi értelmekkel, szívetekkel és lelketekkel tanultatok Istenről és az életről.

Ez a „**ne a magad eszére támaszkodj**” sokkal inkább mást akar jelenteni. A mai világunk, az a környezet amiben benne élsz, veszélyekkel nagyon telve van. Biztosan ismeritek azt a szólásmondást, amikor valakiről azt mondják, hogy „a saját feje után megy.” Mit is jelent ez? Talán azt, hogy az, aki a saját feje után megy, az nem hallgat meg senkit sem. Vagy ha meghallgat, akkor is elereszti a füle mellett mindazt, amit hallott. Az ilyen ember nagyon öntudatos! Azaz igen erős énképe van, önképe van magáról. Sem a szülők, sem az embertársai, sem a törvények, sem senki nem parancsol neki. Neki csak egyedül a saját esze parancsol, a saját feje után megy. A Szentírás nagyon valóságosan foglalja össze ezt az embertípust: Istent nem féli, az embert nem tiszteli. Mi, magyarok csak azt szoktuk mondani, hogy nem ismer se Istent, sem embert. Erre a típusú emberre hívja fel figyelmünket ez a bizonyos öreg, amikor ezt mondja: ne a magad eszére támaszkodj! Egy kicsit így gyengítem ezt a mondatot: ne csak a magad eszére támaszkodj!

Mert bizony támaszkodni szükséges, és ez lenne a harmadik üzenetem, – amely szintén nagyon fontos. Támaszkodni szükséges. Megmosolyogjuk azt az embert, aki részegen imbolyogva megy haza a kocsmából. Egyenesen, ahogy Isten igéje mondja, emelt fővel kell járni, mert az utat nem ismerjük. Bár tudjátok, hogy a következő lépés mindannyiunktól számára egy középiskola, de hogy élethelyzetek mikor lesz fent és mikor lesz lent, azt nem tudjuk előre. Két szélsőség jut eszébe az emberi élethelyzetek kapcsán. Az egyik a mélybe zuhanás. Amikor az ember lelkileg összeroppan. Ti biztosan ismeritek, ma azt az extrém sportot(?), játékot(?), amit bungee jumping, magyarul talán kötélugrásnak/mélybeugrásnak neveznek. Egy híd közepéről rugalmas kötéllel a lábhoz kötve kell ugrani, de a kötél visszaránt és éppen a folyó felett megakadályozza a becsapódást. Igaz az Isten igéje, itt már mérhetetlen bizalomra van szükség, hogy a kötél megfelelően ki legyen biztosítva és pontosan ki legyen számolva, mikor kell visszahúzni a zuhanó emberi súlyt. Nemcsak valóságosan, hanem lelki életünkben is vannak ilyen helyzetek, amikor zuhanunk a mélységbe, és akkor jó, ha van egy biztosító kötél, akkor jó, ha Valaki visszaránt bennünket. Ezért hangzik fel a mondat: bízzál Istenben, ne csak a magad eszébe támaszkodj!

A másik szélsőséges lelki élethelyzet pedig az, amikor nagy, félelmetes magasságokban járunk. Mi magyarok testi értelemben megtanultuk a mögöttünk lévő hetekben, hogy ilyenkor serpára és oxigénpalackra is szükség van. Azok nélkül veszélyes, lehetetlen nagy magasságokat megmászni. Nem lehetetlen, hogy közületek többen szép karriert fogtok pályátoon befutni. Hatalmas, nagy ívű pályát tudományban, kultúrában, közéletben. Ilyen helyzetekben sem árt, mondja az öreg tanító nekünk, ha van egy serpa, aki segíti a tájékozódást. Kedves Ballagó Diákjaink!

Befejezem a szolgálatot, azzal, hogy Ti elmentek, mi itt maradunk. De valaki Veletek akar menni közülünk, akit megismertetek, mert megismertette magát veletek. A magasságokban és mélységekben egyedül Ő a segítő, a Mindenható Fiában könyörülő Isten! Ő ebben az igében azt ígéri, hogy ott akar lenni veletek minden helyzetben. Az Ő kezében hagyunk Benneteket, Ő őrizzen tovább Titeket az úton. Ámen.

10. Ráfelelő ének (gyülekezet ül): Feleljünk Isten Igéjére, és énekeljük a **65.** zsoltár **1.** versét. A 65. zsoltár 1. verse így kezdődik: „*A Sionnak hegyén Úr Isten...*”

11. Ballagási szolgálat(Benkő Nóra vers, trombitaszóra együtt a két 8. osztály, zongora Kőszegi Ádám és Benák Adrián, múlt idéző, kamarazene énekkel, köszönet a szülőknek, Viki - 471. dicséret furulya

12. Ballagás - búcsú a 7.-től

13. Ballagás - búcsú a 8.-tól

14. Ballagás - zászlóátadás

15. Ballagás - búcsúzik a 8. a tanároktól (Bánfi, Tószegi) + szaxofon

16. Ballagás - vers (többen) - zárás: Tégy, Uram, engem áldássá - trombita

17. Igazgatói köszöntés (Gilicze Judit igazgatónő):
Kedves Ballagó diákjaink!

Alig két hónappal ezelőtt a Fekete Sas dísztermében mesebeli Dél-Alföldünk táncát jártátok el a báli estén. Röpült a papucs, perdültek a forgó szoknyák, talán keszkenő takarta csók is csattant aznap este. **Ámultunk** rajtatok, könnyecseppeket morzsolgattunk a szemünk sarkából, a szüleitek, nagyapák, dédmamák önmagukat fedezték fel bennetek újra. És ahogyan akkor, most éppúgy hitetlenkedve gondolunk arra, hogy **miközben erőt, időt, türelmet, idegfeszült nappalokat, álomúzó éjszakát áldozva fáradtunk értetek**, ti kézen fogott óvodásból fejünk fölé magasodó kamasszá lettetek.

Bevallhatom, irigye vagy a fiatalságotoknak, a mozgékonyáságnak, amivel közelítetek az elérhető, a humornak, amivel túléltek, annak az elszántságnak, amivel terveket szőtok. Látom a tehetségeket, az előttetek álló lehetőségeket, és **imádsággal óvlak titeket**.

Van annak már vagy 150 éve, hogy városunkban élt szép Alföldünk festője, az a **Tornyai János**, akinek nevét nemcsak a **múzeumunk** őrzi, de a **városnegyed** is, ahol a Szőnyi iskola épületei állnak, és ahol ez az Ótemplom kémlelheti a teret. **Tornyai János nemcsak vászonra kente** ecsetével az alföldi ember lelkét, de érdeklődéssel fordult a népi kultúra felé; **megrögzött gyűjtője** lett a népi élet tárgyi eszközeinek. Értéknek látta, ha volt rajta cifraság, és különösen is kívánta, hogy **a magyar nép lelke, felfogása, érzése** rajta megjelenjen. Volt a kollekcijában: hímzett fésűtartó, faragott pipa, füttyürüs zsidó skatulya, bicskatartó – mindezek **fábul, bőrből, agyagbul**, merthogy ezek az anyagok a legengedelmesebbek a magyar ember kezében.

Szenvedéllyel úzte a gyűjtést, de nem öncélúan. 27 éves korában, egy a menyasszonyához címzett levelében már egy városi múzeum felállításának a tervéről írt, amelyben menthetné egy letűnőben lévő kultúra örökségét. **Meg fogtok**

lepődni! 1890-ben ennek a templomnak a bútorzatát, a padokat, a papok padját, az úrasztalát, és a mögöttem, fölöttem lévő szószékkoronát kitették a templomból; újakra cserélték ezeket. Akkor ez a szószékkorona is a festőművész Tornyai János gyűjteményébe került. **Nézzetek csak fel rá!**

4 nappal ezelőtt mindenféle részletét keresték a templomdíszítésnek egy játékban. A szószékkoronát akkor nem kutattátok. Régmúlt idők jellegzetes alföldi madara volt a pelikán, amit a szószékkorona csúcsdíszé mintáz: **egy nagy anyamadár 3 kicsi fiókájával a dísz.** A pelikán már a középkorban is az önfeláldozás, **az áldozatot hozó** jelképe volt, mert tévesen bár, de úgy gondolták, önnön testéből táplálja fiókáit. Hosszú évekig a kis fa fiókák úgy lapultak egy **múzeumi raktárfiókban**, mint gyermekjátékok. Mígnem valaki fel nem fedezte, hogy azok szent díszek, és **nem játékok.** Miként ti gyermekek sem vagytok azok!

Tornyai elhivatott polgára volt Hódmezővásárhelynek, **gyűjteményének felajánlásával** maga is hozzájárult a város néprajzi múzeumának létrehozásához. Csodálkoztok még, miért éppen az ő nevét viseli a múzeum? **Mert volt egy álma, és áldozatot sem sajnálva szenvedéllyel küzdött érte. Ezt kívánom nektek is útravalóul!**

Gyűjtsetek! Gyűjtsetek tapasztalatot, tudást, élményeket, beszélgetéseket, értelmet, barátokat; ne kerüljétek a feladatokat, vállaljatok felelősséget; keressetek és találtok. **Azután osszátok meg!**

Hozzatok áldozatot, de mást áldozattá ne tegyetek, hogy azzá magatok se váljatok!

Őrizze neveteket sütemény, költemény, tornaforma, találmány, vagy akár **múzeum is!**

Azt ne feledjétek, hogy a legendabeli pelikán úgy adja **áldozatul önmagát fiókáiért, miként a mi megtartó Istenünk miértünk!**

Ne csak kőbe vésve, ne csak földi dokumentumokban maradjon fenn nevetek, legyen beírva az **az élet könyvébe!** Ezzel indítalak Titeket utatokra. **Isten veletek!** Viszontlátásra.

18. Díjátadó – jutalomkönyvek, Szőnyi oklevelek, Szőnyi-díj

19. Tanérváró: Ezzel a 2022-2023-as tanévet bezárom.

20. Főének (*gyülekezet ül*): Helyünket elfoglalva énekszóval magasztaljuk Urunkat tovább. Énekeljük az **567.** dicséret **1.** versét. Az **567.** dicséret így kezdődik: „*Téged, Ó, Isten dicsérünk...*”

21. Áldás a nyolcadikosokra (*Bán Csaba lelkész - gyülekezet ül*)

22. Ének (*gyülekezet ül*): Közös énekkel kérjünk áldást diákjaink életé. Énekeljük a **134.** zsoltár **1-3.** verseit. A **134.** zsoltár így kezdődik: „*Téged, Ó, Isten dicsérünk...*”

23. Papi imádság (*gyülekezet áll*): Jöjjetek, helyünkről felállva hajtuk meg fejünket válaszoljunk Isten igéjére, imádkozzunk:

Ámen.

24. Úri imádság (*gyülekezet áll*): Közösen fennhangon mondjuk az Úrtól tanult imádságot:

MI ATYÁNK, AKI A MENNYEKBEN VAGY,
SZENTELTESSÉK MEG A TE NEVED, JÖJJÖN EL A TE
ORSZÁGOD, LEGYEN MEG A TE AKARATOD, AMINT A
MENNYBEN, ÚGY A FÖLDÖN IS. MINDENNAPI
KENYERÜNKET ADD MEG NEKÜNK MA, ÉS BOCSÁSD
MEG VÉTKEINKET, MIKÉPPEN MI IS MEGBOCSÁTUNK

AZ ELLENÜNK VÉTKEZŐKNEK, ÉS NE VÍGY MINKET KISÉRTÉSBE, DE SZABADÍTS MEG A GONOSZTÓL, MERT TIED AZ ORSZÁG, A HATALOM, ÉS A DICSŐSÉG MINDÖRÖKKÉ. ÁMEN.¹

25. Himnusz (gyülekezet ül): Istentiszteletünk végén énekeljük nemzeti imádságunkat, a himnuszt, és végül úgy vegyük Isten áldását.

26. Áldás (gyülekezet áll): „²⁴Áldjon meg téged az ÚR, és őrizzen meg téged! ²⁵Ragyogtassa rád orcáját az ÚR, és könyörüljön rajtad! ²⁶Fordítsa feléd orcáját az ÚR, és adjon neked békességet!”²

27. Kivonulás:

Üzenet - A Hódmezővásárhelyi-Óteplomi Református Egyházközség hivatalos igehirdető lapja és értesítője. Adószám: 19982201-1-06 Számla szám: OTP Bank Rt. 11735067 -20056821. Az igehirdető lap megjelenik minden vasárnap, az értesítő esetenként. Alapította és szerkeszti Bán Csaba lp. Szerkesztőség: 6800 Hódmezővásárhely Zrínyi u. 5. Honlap: www.vasarhelyiotemplom.hu. E-mail: hodmezovasarhely-otemplom@reformatus.hu Tel: 62/241-817 és 06/30/326-0418, vagy 06/30/695-4254. Saját YouTube csatorna: [VásárhelyiÓteplom](https://www.youtube.com/channel/UC...)

¹ Mt 6,9-13

² 4Móz 6,24-26